

בע"ח (ירושלים) 654-04-13 - האני קיימרי נ' מדינת ישראל

בע"ח (ירושלים) 654-04-13 - האני קיימרי נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

בע"ח (ירושלים) 654-04-13

האני קיימרי

ע"י ב"כ עו"ד אשרף חסן

נגד

מדינת ישראל

ע"י לשכת תביעות תעבורה ירושלים

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[28.07.2013]

כב' השופט נאיל מהנא

החלטה

מונחת בפניי בקשה לעיון בחומר חקירה בהתאם לסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד");

השאלה שלפנינו, היא האם יש לאפשר לעיין בגיליון הרישום המשמעתי המתנהל במחלקה לחקירות שוטרים בעניינו של השוטר אשר ערך את דו"ח למבקש. ובאם התשובה לכך חיובית, האם יש מקום לחשוף גם תלונות הציבור, תיקים תלויים ועומדים ותיקים סגורים?

מבוא

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, עבירה על סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה"); נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, עבירה על סעיף 2 לפקודת רכב מנועי (נוסח חדש), התש"ל-1970.
2. ההזמנה לדין וכתב האישום נערכו על ידי השוטר מיכאל בן עזרא (להלן: "השוטר בן עזרא"). בהתאם לכתב האישום עולה כי באירוע נכחו שני שוטרים נוספים: נוי שאול וניסים שאול. מעיון בחומר החקירה עולה, כי שני שוטרים אלה לא ראו את המבקש מבצע את העבירות המיוחסות לו, דהיינו לא ראו אותו נוהג ברכב כפי שראה השוטר בן עזרא, אם כי הם ציינו במזכר שהם הבחינו במבקש "יושב ליד הכיסא של הנהג".
3. עתה עותר ב"כ המבקש לאפשר לו לעיין בגיליון הרשעות משמעתי במח"ש ו/או הרשעות פליליות כנגד השוטר בן עזרא שהינו עד התביעה העיקרי בתיק המתנהל נגד המבקש, שכן כתב האישום מבוסס על עדותו של השוטר הנ"ל בלבד.
4. כמו כן, ב"כ המבקש עותר למסור לעיונו מספר הדוחות שרשם השוטר ומספר התיקים שהסתיימו בזיכוי ו/או חזרה מאישום.
5. סעיף 74 (ב) לחסד פ. קובע, כי:

"נאשם רשאי לבקש, מבית המשפט שאליו הוגש כתב האישום, להורות לתובע להתיר לו לעיין בחומר שהוא, לטענתו, חומר חקירה ולא הועמד לעיונו".

6. בענייננו, יש לבחון את מידת הרלוונטיות של החומר המבוקש לאישום. לטענת הסניגור, החומר המבוקש רלוונטי להוכחת מידת מהימנות השוטר שהינו עד תביעה מרכזי. שכן הסניגור מבקש לכרסם את מהימנותו של השוטר על ידי הצגת הרשעותיו המשמעותיות בפני בית המשפט, שכן לטענתו הוגשו תלונות רבות נגד השוטר הקשורות בשיטת עבודתו שהינה לקויה וכי אורח עבודתו לא תקין. לטענת הסניגור הוגש נגד השוטר כתב אישום על בידוי ראיות והודעות כזב, אומנם התיק עדיין מתנהל בבית המשפט ועומדת לשוטר חזקת החפות, ולכן אין מבוקש לחשוף מידע מתיק זה, אלא רק מידע מתיק עבירות המשמעת.

7. אל מול ההגנה על פרטיות השוטר, ניצבת כאן השאלה האם תיפגע זכותו של הנאשם למשפט הוגן באם המידע המבוקש לא ייחשף. בהקשר זה עולה השאלה האם "החומר הינו רלוונטי לאישום ועשוי לסייע לנאשם בהגנתו" (בשפ 7064/08 מדינת ישראל נ' ליאורה ברקו (פורסם בנבו, 13.08.09)).

8. כבר נקבע בפסיקה לגבי עברו הפלילי של עד את הדברים הבאים: "ככלל, עבר פלילי של עד עשוי להשפיע על ממצאי מהימנות הנקבעים לגביו, וההחלטה כיצד לעשות שימוש במידע בדבר העבר הפלילי חייבת להיות בידי בעל-הדין. בשיטתו האדברסרית בעל-הדין הוא שקובע את קווי טיעונו בבית-המשפט, וזאת על יסוד חומר הראיות, לרבות - לגבי נאשם בפלילים - ראיות ההגנה שהוא בקיא בהן" (ראה: בש"פ 4481/00 יחזקאלי נ' מ"י, פ"ד נד (5) 245). גישה זו צומצמה ע"י ביהמ"ש העליון בפסיקה מאוחרת יותר, פס"ד בניזרי בש"פ 5881/06 בינזרי נ' מ"י (פורסם בנבו, 07.02.07). כבוד השופט דורנר קבעה בפס"ד בניזרי כי היקף הרישום המותר להצגה אינו כולל תיקים הממתינים לביור דין או תיקים סגורים.

9. בענייננו בקשת הסניגור צומצמה לגבי הרישום המשמעותי של העד ולא לרישום הפלילי. אין מחלוקת כי הצגת רישום משמעותי של השוטר יש בה פגיעה בפרטיותו. פגיעה כזו תתאפשר רק מקום בו הראיה הינה רלוונטית להגנת הנאשם ואי הצגתה תפגע בקיומו של הליך הוגן. אין לייחס לרישום המשמעותי את אותו משקל המיוחס לרישום הפלילי, שכן רישום משמעותי הוא סופו של הליך משמעותי הנבדל באופיו ובמהותו מהליך משפטי "רגיל" (ראה: בש (רח') 2569/06 אופיר נ' מ"י (פורסם בנבו, 27.11.06)).

10. לטעמי, תיקים פתוחים שבהם טרם הוכרעה אשמתו של העד, קל וחומר תיקים שנסגרו לאחר שגורם מוסמך בחן אותם ומצא כי אין מקום להגיש בגינם אישום פלילי או משמעותי, הם מטבעם בעלי רלוונטיות נמוכה למדי, אם בכלל, להגנת הנאשם, ולכן אין מקום להעבירם להגנה (השוו: ת"פ (ב"ש) 18428-10-10 מ"י נ' בוכריס (פורסם בנבו, 02.02.12)).

11. מעיון בתיק החקירה שהוצג לעיוני על ידי המשיבה עולה כי, שני עדי התביעה הנוספים אשר נכחו באירוע יחד עם השוטר בן עזרא לא הבחינו במבקש נוהג ברכב. משכך, כתב האישום מבוסס כאמור על עדותו של השוטר בן עזרא בלבד. לפיכך, הגעתי למסקנה כי יש חשיבות רבה למהימנותו של השוטר שעל בסיס עדותו יורשע או יזוכה המבקש מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

12. על מנת לעמוד על מהותו של החומר המבוקש, עיינתי בגיליון הרישום המשמעותי של המבקש אשר הוגש לעיוני בלבד ביחד עם תיק הראיות ולאחר ששקלתי את כלל הנסיבות מצאתי כי יש בהרשעות המשמעותיות של השוטר רלוונטיות לכתב האישום.

13. עבירות המשמעת בהן הורשע השוטר, לרוב הן עבירות התנהגותיות, שיש בהן כדי להצביע על אופיו ועל אופן עבודתו במשטרה, דבר שיש בו בהחלט כדי להשליך על מידת אמינותו ומידת מהימנותו.

14. יחד עם זאת, אני דוחה בקשת הסניגור לקבלת הנתונים הנוגעים למספר הדוחות שרשם השוטר ומספר התיקים שהסתיימו בזיכוי ו/או חזרה מאישום שכן אין מדובר בחומר חקירה כמשמעותו בסעיף 74(ב) לחסד"פ אשר נמצא בידי המאשימה, אם כי בחומר שיש לערוך פעולות לצורך הפקתו. הדבר נמצא לטעמי בתחום סמכותו של הממונה על חוק חופש המידע. בנסיבות העניין, באם המבקש עומד על בקשתו לקבל מידע כאמור עליו להגיש בקשה בהתאם לחוק חופש המידע, תשנ"ח-1998.

לסיכום

15. לאור כל האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי יש לאפשר לסניגור לעיין רק בתיקים בהן הורשע השוטר בבית הדין המשמעת אולם, אני דוחה את הבקשה לעניין תיקים שנסגרו או תיקים שתלויים ועומדים.

המשיבה תערוך את גיליון ההרשעות המשמעת באופן שיסתיר את כל עבירות המשמעת למעט העבירות בהן הורשע השוטר, תגישם בתוך 7 ימים לעיון בית המשפט בלבד על מנת לאפשר העברתם לידי הסניגור.

המזכירות תשלח החלטתי זו לצדדים ותוודא את קבלתה.

ניתנה היום, כ"א אב תשע"ג, 28 יולי 2013, בהעדר הצדדים.